

DEZVOLTAREA SECTORULUI VITIVINICOL PE PLAN INTERNAȚIONAL

COCIORVA SVETLANA
Universitatea Tehnică a Moldovei

Keywords: Development, Wine sector, World.

Abstract. The European Union (EU) is the largest grapes and wine producer on the world. In the period between 2016-2020, the average annual production recorded 165 million hl. In 2020, it recorded approx. 45% of wine-growing regions, approx. 64% of production and approx. 48% of wine consumption. The wine sector is the largest agri-food sector in the EU in terms of export (approx. 7.6% of the agri-food export value in 2020).

Since 1962, since the first common market organization (CMO), the wine market has developed very well. The most recent reform of the sector, adopted in 2008, had the following objectives:

- increasing the competitiveness of EU wine producers, increasing the name of European wines and regaining market share both on the EU market and outside it;
- reducing, clarifying and streamlining market management, in order to achieve a stable balance between supply and demand;
- preserving the traditions of European viticulture and winemaking and stimulating the social and ecological importance in rural regions.

The organization of the wine market in the EU, which was initially open, did not provide certain limits for the establishment of vine plantations and had few instruments related to the regulation of the market, to deal with the varied annual quantities of wine production. Later, the EU limited the freedom to establish vineyards and combined this measure with almost guaranteed sales, which created a major structural surplus.

1962 – For the first time the market was jointly organized (OCP)

1976-1978 - The organization of the EU wine market became interventionist, banning the establishment of wine plantations and introducing the obligation to distill the surplus

1980 - Towards the end of the 1980s, financial aid to abandon vineyards was strengthened in order to decrease production

1999 – The EU reform united the objective of improving the balance between supply and demand, allowing wine producers to adapt to a market, which wants higher quality production, increasing long-term competitiveness, especially in the context of major global competition following negotiations on an international trade agreement, financing the restructuring of wine plantations.

2008 - This provided for increasing the competitiveness and name of wines produced in the EU, reducing market management rules and preserving the tradition of European viticulture, by increasing the social and ecological importance in rural regions

2013 - The reform adopted by the EU aimed at harmonizing, rationalizing and reducing the provisions adopted in previous reforms.

Cuvintele-cheie: Dezvoltare, Plan mondial, Sectorul vitivinicol.

Rezumat. Uniunea Europeană (UE) la momentul actual este cel mai mare producător de vinuri din lume.

În perioada 2016-2020, producția medie anuală a înregistrat 165 mil. hl. În anul 2020, a înregistrat cca. 45 % din regiunile vitivinicole, cca. 64 % din producție și cca. 48% din consumul de vin. Sectorul vitivinicol este cel mai mare sector agroalimentar din UE în ceea ce privește exportul (cca. 7,6 % din valoarea agroalimentară a exportului în anul 2020).

Încă din 1962, de la prima organizare comună a pieței (OCP), piața vitivinicolă s-a dezvoltat foarte bine. Cea mai nouă reformă a sectorului, adoptată în 2008, a avut următoarele obiective:

sporirea competitivității producătorilor de vinuri din UE, sporirea numelui vinurilor europene și recăpătarea cotei de piață atât pe piața UE, cât și în afara ei;

reducerea, clarificarea și eficientizarea gestionării pieței, pentru a obține un echilibru stabil între cerere și ofertă;

păstrarea tradițiilor viticulturii și vinificației europene și stimularea importanței sociale și ecologice în regiunile rurale.

Organizarea pieței vitivinicole în UE, care la început a fost deschisă, nu prevedea anumite limite pentru înființarea plantațiilor de viță-de-vie și dispunea de puține instrumente ce ține de reglementarea pieței, pentru a face față cantităților anuale variate ale producției vitivinicole. Ulterior, UE a limitat libertatea înființării plantațiilor viticole și a unit această măsură cu vânzările aproape asigurate, ce a creat un excedent structural major.

1962 – Pentru prima dată a fost organizată în comun piața (OCP)

1976-1978 - Organizarea pieței vitivinicole a UE a devenit intervenționistă, interzicerea pentru înființarea plantațiilor viticole și introducând obligativitatea de a distila excedentul

1980 - Spre finele anilor 1980, ajutoarele financiare pentru a abandona plantațiile viticole au fost consolidate cu scopul de a scădea producția

1999 – Reforma UE a unit obiectivul de a ameliora echilibrul dintre cerere și ofertă, permițând producătorilor vitivinicoli să se adapteze la o piață, care dorește producție de calitate superioară, creșterea competitivității pe termen lung, în special în contextul concurenței globale majore în urma negocierilor privind un acord comercial pe plan internațional, finanțând restructurarea plantațiilor viticole.

2008 - Aceasta prevedea, sporirea competitivității și numelui vinurilor produse în UE, reducerea normelor de gestionare a pieței și păstrarea tradiției viticulturii europene, prin creșterea importanței sociale și ecologice în regiunile rurale

2013 - Reforma adoptată de către UE urmărea armonizarea, raționalizarea și reducerea dispozițiilor adoptate în cadrul reformelor anterioare.